

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 7C/138/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215203676
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Csémyová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2215203676.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Csémyovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. IČO: 31 375 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina , proti žalovanému: O. O., A.. XX.XX.XXXX, W. F. XXXX/XX L., F. P. XXX/X, S. , o zaplatenie 2.999,70 EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 188,46 eur , úroky z omeškania 4,97 eur, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8% ročne od 11.04.2013 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žalobcovi súd priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 % .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 9.3.2015 sa domáhal o zaplatenie istiny 2.999,70 eur , úrok 181,46 eur , úroky z omeškania 4, 97 eur, úrok 17,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 2.999,70 eur od 11.4.2013 do zaplatenia , úrok z omeškania vo výške 8 % ročne od 11.4.2013, a nezaplatených úrokov 188,46 eur od 11.4.2013 a nahradiť trovy konania.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 10.1.2017 zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi 2.999,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 11.4.2013 do zaplatenia. Vo zvyšku súd žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Trnave uznesením 25Co/237/2018 zo dňa 6.2.2019 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Vyhovujúca časť rozsudku nebola napadnutá odvolaním nadobudla teda právoplatnosť a nestala sa predmetom odvolacieho prieskumu. V napadnutej časti z výroku rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Zz. nemožno od dodávateľov žiadať , aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu , teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Eurokonformný výklad § 9 ods. 2 , písm. k/ zákona č. 129/2010 Zz. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovuje nevyžaduje , aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok. To znamená určenie aká časť z každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť vypláca bežné úroky a poplatky.

5. Odvolací súd konštatoval, že v danom prípade úverová zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch , teda výšku, počet a termíny splátok istiny , úrokov a iných poplatkov.

6. Po čiastočnom právoplatnom rozsudku predmetom ďalšieho konania zostávajú: úrok vo výške 188,46 eur, úroky z omeškania vo výške 4,97 eur, úrok vo výške 17,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 2.999,70 eur od 11.4.2013 do zaplatenia.

7. Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení v účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

8. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení v účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak:
a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 podľa
b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/
c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného čerpania , ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov , neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa
e/ pre absenciu náležitosti § 9 ods. 2 písm. k/ v predmetnej zmluve sa úver považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z., za bezúročný a bez poplatkov.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom

11. Vzhľadom na záväzný právny názor odvolacieho súdu súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť úrok vo výške 188,46 eur, ktorý vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru . Priznal aj úroky z omeškania vo výške 4,97 eur , ktorý nárok vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru.

12. Žalobca sa domáhal aj o zaplatenie úroku vo výške 17,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 2.999,70 eur od 11.4.2013 do zaplatenia . Zo spisu vyplýva, že žalovaný pre porušenie zmluvných povinností bol listom zo dňa 11.3.2013 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 10.4.2013.

13. Pokiaľ ide o otázku nároku veriteľa na úrok z poskytnutého úveru za čas po jeho zosplatnení súd opierajúc sa o už konštantnú judikatúru vyšších súdov , že úroky z úveru prináležia veriteľovi len za čas do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť úroky z omeškania. Súd odkazuje na závery NS SR obsiahnuté v rozhodnutí R 59/1998, ktoré úsudky napokon akceptoval i ÚS SR v rozhodnutí sp.zn. IVÚS 476/2012 z 18.9.2012. t.j. „pokiaľ veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatnenie úveru) , potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru“

Žiada sa dodať, že pri poskytnutí úveru si zmluvné strany dojednávajú ako úroky, tak i lehotu na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov. Zákon teda umožňuje veriteľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku prirodzene sledujú úroky dohodnutú dobu poskytnutia finančných prostriedkov, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má veriteľ právo splatnosť skrátiť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť po splatnosti úveru (po ukončení zmluvného úverového vzťahu) úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je po splatnosti splatený, zákon priznáva veriteľovi za zadržovanie jeho finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta). Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa má za následok absenciu požičanej sumy istiny, ktorá sa

iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Po nadobudnutí splatnosti úveru (či už celého alebo jednotlivých splátok) veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej sumy, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru (alebo jeho časti). Ak teda nastal stav, kedy dlžník už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba (pretože tieto sú už splatné) a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby mu dlžník zaplatil riadne úroky tak ako by ich mal splácať do konečnej poslednej splátky.

14. Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami súd žalobu čo do zaplatenia úrokov po vyhlásení zosplatenia úveru zamietol.

15. Keďže žalobca mal v konaní úspech žaloba bola zamietnutá len čo do úrokov po zosplatení celého úveru súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

17. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

18. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva. Z obsahu zmluvy ako aj z pripojeného výpisu z obchodného registra žalobcu vyplýva, že pri uzavretí zmluvy konal v rámci svojho predmetu podnikania, keďže v obchodnom registri má okrem iných zapísaný aj predmet činnosti poskytovanie spotrebiteľských úverov. Žalovaný uzavrel zmluvu ako fyzická osoba - občan, pre svoje súkromné účely. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa obsahu zmluvy a pripojených všeobecných obchodných podmienok sa dá posúdiť, že ide o tzv. typovú zmluvu, vyhotovenú pre širší neurčený okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou zasiahnuť do obsahu podmienok zmluvy a tak podstatným spôsobom ovplyvniť obsah zmluvy. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy ako aj postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že právny vzťah, založený predmetnou zmluvou je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský, a to zo spotrebiteľského úveru.

19. Vzhľadom na to, že sa v predmetnej veci jedná o spotrebiteľský úver, na právny vzťah medzi účastníkmi konania je nutné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a to aj napriek tomu, že ide o zmluvu o úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka.

V spise sa nachádzajúcej zmluve vyplýva, že v tejto zmluve absentuje údaj o výške, počte, termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplatením zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia teda náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2,

písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch., preto sa táto zmluva považuje za bez úrokov a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu žalobcu čo do zaplatenia poplatkov a úrokov zamietol.

Žalovaný je preto povinný zaplatiť žalobcovi len skutočnú výšku poskytnutého úveru bez zmluvných úrokov a poplatkov.

20. Z vyššie uvedených dôvodov bol žalovaný zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2 999 70 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške vo výške 5,0 % ročne zo sumy 2999,70 eur od 11.4.2013 do zaplatenia.

21. Nakoľko sa žalovaná dostala so splatením dlhu do omeškania súd ju zaviazal k povinnosti zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške 5,0 % ročne odo dňa omeškania od 1.5.2015 v súlade s ustanovením § 517 OZ a § 3 vládneho nariadenia 87/95 Zz.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Žalobca mal úspech v pomere 100 % a preto je povinný žalovaný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde (§355 ods. 1 CSP, § 362 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 373 ods. 4 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.